

Publicerad 2010-03-18 16:58 av Estelle

Nyss satt du i mitt vardagsrum och kanske sitter du där än som ett blåmärke i tiden

Jag kommer ihåg första gången
Du faktiskt pratade med mig
Men den senaste tiden lärde jag mig tycka
Så fruktansvärt illa om dig
Du Kom hit
Trängde dig på
Tiggde cigaretter och stal min sprit
Full och hög varje dag
Och hon förtjänade så mycket bättre
Än någon som inte kan hålla sitt temperament
Än en knarkande alkoholist
Förtjänade bättre än någon
Som du

Det känns hemskt att säga men
Det kändes så skönt
När du blev förbjuden att komma hit
Och jag har nog ingen plats i himlen längre
Om jag någonsin har haft en

Jag tror inte på gud
Men jag ska be för dig inatt
Man kan aldrig vara säker

Det är svårt att vara arg
Över sånt strunt
Med facit i hand
Svårt att vara arg på någon
Som är borta ur bilden
Någon som brukade vara
Runtomkring

Det känns trots allt
Som att världen var lite bättre
När du var här
Nu är det tomt
Och hela huset andas liksom sorg
Dina närmaste vänner och din tjej

Har åkt hem
Och lämnat en spänd, konstig stämning
Efter sig

Jag hoppas att universum
Gör det lättare nästa gång
Att du kan vandra med huvudet högt
I en annan tid
Och jag hoppas
Att det var värt det

Att det inte bara var
Ett rop på hjälp
Som gick fel
En onykter impuls

Det är snart en vecka sen din död
Och nästan två sen det avgörande beslutet
Men det känns fortfarande som ett dåligt skämt

Vi städade bort dom sista spåren av din ilska
I köket idag
Medan hon satt ensam i sitt rum
Och jag har ingenting alls att säga
Att göra
Ingen kan

Du var en pojkvän
En bästa vän
En son

En människa
Förlorade drömmar
Och nu
Nu kommer du inte tillbaka

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Estelle med [Poeter.se](https://poeter.se) id #5084 innehar upphovsrätten